

**A plecat la Domnul pentru a
se întâlni cu Mihai Eminescu.
Veșnică pomenire, Dimitrie
Vatamaniuc (25 septembrie
1920, Sucevița – 4 iulie
2018, București)**

5 iulie 2018

**S-a stins din viață reputatul eminescolog Dimitrie Vatamaniuc,
membru de onoare al Academiei Române**

Academia Română anunță cu deosebită tristețe stingerea din viață, miercuri, 4 iulie 2018, la vârsta de 98 de ani, a criticului și istoricului literar Dimitrie Vatamaniuc, membru de onoare al Academiei Române, reputat eminescolog și un fervent apărător și promotor al culturii și civilizației românești din Bucovina de Nord.

Născut la 25 septembrie 1920, la Sucevița, Dimitrie Vatamaniuc a urmat școala primară în comuna natală, pentru ca apoi să studieze la Cernăuți, unde a absolvit Școala Normală de Învățători, și la Rădăuți, fiind absolvent al Liceului „Eudoxiu Hurmuzachi”. Licențiat în 1947 al Facultății de Litere și Filosofie din Cluj-Napoca, cu specializare în istoria literaturii române, estetică literară și istoria românilor, Dimitrie Vatamaniuc și-a susținut, zece ani mai târziu, teza de doctorat la Institutul de Istorie Literară și Folclor al Academiei Române, avându-l conducător științific pe G. Călinescu.

A fost profesor de limba și literatura română la Liceul „Andrei Mureșanu” din Dej, redactor la „Almanahul literar” din Cluj, cercetător la Institutul de Istorie Literară și Folclor, lector la Universitatea din București, iar din 1964 șef de secție la Centrul de Documentare și Informare Științifică al Academiei Române. Din 1974 a lucrat ca cercetător la Institutul de Teorie și Istorie Literară al Academiei Române.

Odată cu angajarea la Muzeul Literaturii Române, în anii '70, a preluat, la îndemnul lui Alexandru Oprea, continuarea ediției integrale a operei lui Mihai Eminescu, inițiată și coordonată de Perpessicius în 1939 și întreruptă în 1963. Va consacra, astfel, studiului operei eminesciene peste 30 de ani, devenind unul dintre cei mai importanți eminescologi români. Sub îngrijirea sa vor apărea, între 1977-1993, volumele VII-XVI din integrala operei eminesciene, ediție ce avea să fie desăvârșită în 1999. Pe baza ei, Dimitrie Vatamaniuc va edita apoi mai multe serii de *Opere* ale poetului național (Editura Univers Enciclopedic și Editura Academiei Române, 1999-2003; Fundația Națională pentru Știință și Artă sub egida Academiei Române, 2015), precum și *Publicistica lui M. Eminescu. 1870-1877* (1977), *Eminescu. Manuscrisele* (1988), *Eminescu. Contribuții documentare* (1993), *Eminescu și Transilvania* (1993), *Publicistica lui Eminescu. 1877-1883, 1888-1889* (1996); *Caietele lui Eminescu. Mitologie și document* (1998), *Bucovina între Occident și Orient* (2006), *Eminescu în ediția academică integrală* (2010), *Eminescu în ediții integrale* (2013).

Activitatea sa literar-științifică se concretizează, de asemenea, în zeci de studii monografice, între care: *G. Coșbuc. O privire asupra operei* (1967); *Ioan Slavici și lumea prin care a trecut* (1968); *Ioan Slavici. Opera literară* (1970); *Ion Agârbiceanu* (1970); *Lucian Blaga. Biobibliografie* (1977), *Lucian Blaga. Contribuții documentare* (1998), *Tudor Arghezi. Biobibliografie* (2 vol., 2005). A editat opera lui Ioan Slavici, în 14 volume (1967-1987) și *Avatarii Faraonului Tlă* de G. Călinescu (1979).

Născut și crescut în Bucovina, Dimitrie Vatamaniuc s-a implicat cu dăruire în studierea, apărarea și promovarea valorilor culturale românești din această zonă locuită de români, rămasă sau nu în granițele țării. A fost director al Centrului pentru Studierea Problemelor Bucovinei din Rădăuți al Academiei Române, transformat, în 1992, în Institutul Național „Bucovina”; redactor-responsabil al revistei „Analele Bucovinei” și coordonator al *Enciclopediei Bucovinei în studii și monografii*; director al revistei „Septentrion”, publicație a Societății pentru Cultura și Literatura Română din Bucovina.

Îndelungata și bogata sa activitate culturală și științifică i-a adus recunoașterea celui mai înalt for de consacrare al țării, Academia Română alegându-l membru de onoare în 2011. A fost, de asemenea, ales membru al The International Academy „Mihai Eminescu” (India, 1998) și al Centrului Internațional „Mihai Eminescu” (Chișinău, 2001).

Universitățile „Lucian Blaga” din Sibiu și „Ștefan cel Mare” din Suceava i-au acordat titlul Doctor Honoris Causa, iar The American Biographical Institute l-a declarat „Om al Anului” și i-a acordat „Diploma de onoare” în 1999 și 2000. În 2002 a primit Premiul de Excelență al Fundației Culturale a Bucovinei.

A fost ales cetățean de onoare al comunei Sucevița, al municipiului Rădăuți și al comunei Șiria din Arad.

Membrii Academiei Române se despart cu regret de confratele lor și își exprimă întreaga solidaritate cu familia îndoliată.

*Biroul de presă al Academiei Române
Foto: Cristina Nichitus Roncea, cu mulțumiri*

**Înmormântarea a avut loc la Cimitirul Străulești II, sâmbătă,
7 iulie 2018, orele 13,30.**

Dumnezeu să-l odihnească în pace! Veșnică recunoștință!

Mihai-Eminescu.Ro